

LA ZI

Legislația insolvenței

actualizat noiembrie 2017

Ediție coordonată și prefatăă de
prof. univ. dr. Gheorghe Piperea

Editura C.H. Beck
București 2017

Cuprins

Prefață	VII
---------------	-----

1. Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	1
2. Regulamentul (UE) nr. 2015/848 privind procedurile de insolvență (reformare)	164
3. Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, <i>republicată</i>	237
4. Ordinul nr. 520/C/2007 privind aprobarea tarifelor de publicare în Buletinul procedurilor de insolvență a actelor de procedură emise de administratorii și lichidatorii judicari	258
5. Ordinul nr. 521/C/2007 privind aprobarea tarifelor pentru eliberarea de copii de pe Buletinul procedurilor de insolvență, copii certificate de pe actele de procedură publicate și furnizarea de informații din Buletinul procedurilor de insolvență	259
6. O.U.G. nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, <i>republicată</i>	262

Anexe

<i>Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență</i>	296
<i>Codul de etică profesională și disciplină al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România</i>	368

Tabele de corespondențe

Tabel de corespondențe Codul insolvenței – Reglementări anterioare	375
Tabel de corespondențe Legea nr. 85/2006 – Codul insolvenței	388
Tabel de corespondențe Legea nr. 637/2002 – Codul insolvenței	394
Tabel de corespondențe O.G. nr. 10/2004 – Codul insolvenței	395

Tabel de corespondențe Legea nr. 503/2004 – Codul insolvenței.....	396
Tabel de corespondențe Legea nr. 381/2009 – Codul insolvenței.....	397
Note privind modificări terminologice	398
Index	399

„Codul” insolvenței

Legea nu este un cod în adevăratul sens al cuvântului, întrucât ar fi fost necesară parcurgerea unei proceduri prealabile (adoptarea unor Teze, prin hotărâre a Guvernului). De altfel, proiectul inițial preconiza nu un cod, și nici măcar o lege nouă, ci reunirea într-un codex a diverselor reglementări în materie, plus o necesară ajustare sau coordonare a textelor care păreau a fi în divergență (spre exemplu, în actele normative relative la insolvența societăților bancare și a celor de asigurări se vorbea de insolvabilitate în loc de insolvență).

În cei aproape doi ani de aplicare a noii legislații a insolvenței dezbaterile și comentariile privitoare la interpretarea noilor texte legale au fost intense. Iată câteva caracteristici ce ies în evidență prin inedit:

1. Legea conține proceduri de prevenție a insolvenței, acestea fiind alăturate, în cuprinsul aceleiași reglementări, procedurilor propriu-zise de insolvență. Din păcate, acestea nu sunt proceduri mai suple și nici mai eficiente, întrucât se mențin greșelile conceptuale din Legea nr. 381/2009 (de exemplu: decăderi din dreptul la o procedură de prevenție prin concordat pentru fapte penale ale acționarilor), precum și cerința ca votul fiscalului să fie precedat de o procedură de aprobare a ajutorului de stat; în plus, pragul de 75% pentru omologare este prohibitiv.

2. În ceea ce privește deschiderea voluntară a procedurii insolvenței, debitorul trebuie să atașeze cererii de deschidere a procedurii dovada notificării fiscalului cu intenția de a se pune sub protecția tribunalului. Nu rezultă din lege care va fi sancțiunea omisiunii depunerii acestei notificări. În cazul cererii creditorului, i se permite debitorului să achite creanța până la primul termen, ceea ce va favoriza abuzurile de drept, întrucât creditorii vor folosi cererile de insolvență ca mijloc de presiune. În privința procedurii de judecată a cererilor de deschidere a procedurii insolvenței, Legea nr. 85/2014 a înțeles să excludă de la aplicare procedura verificării, prevăzută de art. 200 NCPC, fiind posibilă astfel respectarea termenelor scurte (10 zile, în cazul cererii debitorului, 30 zile în cazul cererii creditorului). Un alt aspect inedit este generat de posibilitatea solicitării unor măsuri asiguratorii sau suspensive de executare în prealabilul judecării unor cereri de insolvență – sechestrul pe bunurile debitorului (când cererea de deschidere a procedurii aparține unor creditori) sau suspendarea provizorie a executărilor silite (când cererea aparține debitorului) – acestea din urmă sunt o implementare (un pic târzie, dar bine-venită) a unor soluții din Regulamentul nr. 1346/2000.

3. Este de remarcat efortul de a facilita sau chiar de a favoriza finanțarea debitorului aflat în perioadă de observație sau în executarea unui plan de reorganizare. Este instituit un super-privilegiu (credit senior) în favoarea creditorului care finanțează activitatea debitorului în această perioadă. Acesta este trecut în rândul creditorilor beneficiari de garanții anterioare deschiderii procedurii, așa cum rezultă din art. 87 alin. (4) [care trimite la art. 159 alin. (2)] din Legea nr. 85/2014.

4. Durata perioadei de observație a fost limitată la 12 luni de la momentul deschiderii procedurii insolvenței. Prevederile legale nu instituie o sancțiune cu privire la depășirea termenului de 12 luni, însă judecătorului-sindic îi este pus la dispoziție mecanismul reglementat de art. 113 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, având astfel posibilitatea să declare creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu în tabelul definitiv.

5. Legea nr. 85/2014 favorizează, cu siguranță, migrarea către un faliment accelerat în cazul IMM-urilor, refuzând reorganizarea judiciară a celor debitori care nu vor reuși să întrunească votul a cel puțin 30% din valoarea creanțelor. Este evident că cel mai mare impact îl au aceste reglementări în cazul societăților din domeniul dezvoltărilor imobiliare, al comerțului de tip *hyper-market* sau lanțuri de magazine și, în genere, al societăților care s-au construit și dezvoltat pe credite bancare. Fără acordul băncilor, nu va mai exista reorganizare judiciară. În orice caz, acolo unde măcar teoretic s-ar putea obține votul creditorilor majoritari, pentru evitarea acestui deznodământ ce pare că devine o țintă a noii reglementări, actorii (debitorul și principalii creditori) ar trebui să opteze pentru mai multă onestitate, pentru negociere, pentru proceduri de reorganizare de tip *pre-pack* („pre-ambalare”) sau pentru divizări ori separări ale activelor rele de activele bune (eventual prin crearea de SPV-uri). Operațiunea de pregătire a insolvenței ar trebui să se păstreze în limitele eticii afacerilor (pentru a nu risca diverse contestații ale creditorilor mici, de natură a denatura demersul de salvare), iar actele juridice de separare a activelor rele de activele bune ar trebui încheiate, de preferință, cu ocazia unei insolvențe și nu pentru evitarea unei insolvențe, pentru a nu exista riscul unei anulări a tranzacției pentru motivul că va fi fost făcută în perioadă suspectă.

6. În plan procedural, Legea nr. 85/2014 limitează în mod binevenit probele ce pot fi folosite în cererile de deschidere a procedurii. Astfel dovedirea stării de insolvență se poate face doar cu înscrisuri. De asemenea, s-a stabilit că acțiunile privind creanțele ulterioare deschiderii procedurii urmează a fi judecate în cadrul procedurii, de către judecătorul-sindic. Regula se extinde și la acțiunile anterioare, suspendate (și, ulterior, încetate, după ce hotărârea de deschidere a procedurii

rămâne definitivă), dar reluate în cadrul procedurii. Și acestea se vor soluționa de judecătorul-sindic. De asemenea, același regim de competență funcțională se aplică și acțiunilor în despăgubiri pentru desființarea unor contracte prin măsuri ale administratorului judiciar/lichidatorului (sau pentru alte motive). Regula soluționării de către judecătorul-sindic a acestor acțiuni nu se referă la creanțele curente, care se achită conform documentelor din care rezultă; în caz de neplată, titularul unor astfel de creanțe are acces la o procedura de „recunoaștere”, care se derulează, într-o primă fază, de administratorul judiciar și, ulterior, în contestația la măsura administratorului judiciar de dezavuare a acestor creanțe, de judecătorul-sindic; după recunoaștere, titularul acestor creanțe poate cere trecerea la faliment; este singurul drept pe care acesta îl are, întrucât el nu poate fi trecut în tabelul creanțelor, ceea ce nu îi dă celelalte drepturi ale creditorului îndreptățit să participe la procedură, cum ar fi, spre exemplu, dreptul de a cere înlocuirea administratorului judiciar care i-a dezavuat în mod nelegal creanța.

7. Dintre cele mai interesante și pozitive instituții cuprinse în Legea nr. 85/2014 se remarcă titlul referitor la insolvența grupului de societăți, care este unică la nivel european. Nefiind locul pentru un amplu comentariu aici relativ la această temă, este de remarcat că soluția noii reglementări este în linie cu cea preconizată de mine, încă din 2010, în materie de concordat aplicabil întregului grup de societăți¹⁾.

8. Putem remarca o serie de lacune al Legii nr. 85/2014. Evident, enumerarea de mai jos nu le va putea epuiza:

- lipsește definiția insolvenței *instalate*; legea împarte în mod greșit insolvența în „presumată ca fiind vădită” și insolvență iminentă, fără a se ști ce înseamnă insolvență instalată, deși doar după momentul apariției/instalării stării de insolvență se stabilește termenul de 30 de zile în care debitorul este obligat să își declare starea de insolvență, respectiv, de 6 luni după expirarea primelor 30 de zile, după care debitorul este vinovat de bancrută simplă pentru nedeclararea în termen a stării de insolvență; tot după această „apariție” se stabilește și cine este responsabil de cauzarea insolvenței, în caz de succesiune de consilii de administrație ale debitorului; legea se referă în mod greșit la insolvență ca stare a patrimoniului (raport dintre activ și pasiv, adică *balance-sheet*), când, de fapt, este vorba de fluxul de lichidități (*cash flow*); un profesionist poate fi în insolvență chiar dacă starea patrimoniului său este pozitivă ($A \geq P$), întrucât nu își poate face plățile pentru datoriile scadente din lipsă de lichidități, fiind posibilă și variantă inversă, adică, în prezența unei stări negative a patrimoniului ($A \leq P$), dacă

¹⁾ Gh. Piperea, Legea concordatului, Ed. Wolters Kluwer, București, 2010.

dispune de lichidități sau de credit (facilități de creditare, credit furnizor, credit comercial), profesionistul nu este în insolvență;

- nu se impune judecătorului să stabilească data instalării stării de insolvență, deși perioada suspectă se calculează după această dată;

- nu se stabilește obligația judecătorului-sindic de a stabili dacă un faliment este sau nu scuzabil, fapt în funcție de care să se știe dacă se operează descărcarea de datorii consecutivă falimentului sau nu.

Prof. univ. dr. **Gheorghe Piperea**

1. Legea privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

nr. 85/2014

(M.Of. nr. 466 din 25 iunie 2014)

cu modificările și completările aduse prin: **Legea nr. 312/2015¹⁾** privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (M.Of. nr. 920 din 11 decembrie 2015); **Legea nr. 62/2016** pentru completarea art. 75 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (M.Of. nr. 295 din 19 aprilie 2016); **Legea nr. 1/2017** privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M.Of. nr. 15 din 6 ianuarie 2017)

Cuprins	Art.
Titlul preliminar	1-5
Capitolul I. Domeniul de reglementare	1-3
Capitolul II. Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Definiții	4-5
Secțiunea 1. Principii	4
Secțiunea a 2-a. Definiții	5
Titlul I. Proceduri de prevenire a insolvenței	6-37
Capitolul I. Dispoziții generale	6-9
Capitolul II. Mandatul ad-hoc	10-15
Capitolul III. Concordatul preventiv	16-37
Secțiunea 1. Beneficiarii procedurii. Organele care aplică procedura	16-25

¹⁾ Potrivit Legii nr. 312/2015: „**Art. 222. (1)** Dispozițiile Legii nr. 85/2014 referitoare la anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor nu se aplică transferurilor de active, drepturi sau obligații de la o instituție supusă rezoluției către o altă entitate, efectuate în virtutea aplicării unui instrument de rezoluție, a exercitării unei competențe de rezoluție sau a utilizării unui instrument public de stabilizare financiară”.

Secțiunea a 2-a. Încheierea și omologarea concordatului preventiv	26-33
Secțiunea a 3-a. Închiderea procedurii concordatului preventiv	34-37
Titlul II. Procedura insolvenței	38-272
Capitolul I. Dispoziții comune	38-182
Secțiunea 1. Aspecte generale	38-39
Secțiunea a 2-a. Organele care aplică procedura. Participanții	
la procedură	40-64
§1. Instanțele judecătorești	41-44
§2. Judecătorul-sindic	45-46
§3. Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor	47-51
§4. Administratorul special	52-56
§5. Administratorul judiciar	57-62
§6. Lichidatorul judiciar	63-64
Secțiunea a 3-a. Deschiderea procedurii și efectele acesteia	65-98
§1. Cererile introductive	65-70
§2. Deschiderea procedurii și efectele deschiderii procedurii	71-98
Secțiunea a 4-a. Primele măsuri. Întocmirea tabelului de creanțe.	
Contestațiile	99-114
Secțiunea a 5-a. Situația unor acte juridice ale debitorului	115-131
§1. Aspecte generale	115-116
§2. Anularea actelor frauduloase	117-122
§3. Situația contractelor în derulare	123-131
Secțiunea a 6-a. Reorganizarea	132-144
§1. Planul	132-140
§2. Perioada de reorganizare	141-144
Secțiunea a 7-a. Falimentul și lichidarea activelor	145-168
§1. Măsuri premergătoare lichidării	151-153
§2. Efectuarea lichidării	154-158
§3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării	159-168
Secțiunea a 8-a. Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvență	169-173
Secțiunea a 9-a. Închiderea procedurii	174-182
Capitolul II. Dispoziții speciale privind procedura insolvenței	
 grupului de societăți	183-203
Secțiunea 1. Prevederi speciale privind competența și organele	
care aplică procedura	185-191
Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurilor	192-196
Secțiunea a 3-a. Măsuri procedurale	197-203
Capitolul III. Dispoziții privind falimentul instituțiilor de credit	204-241
Secțiunea 1. Dispoziții speciale	204-212

Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurii și efectele acesteia	213-225
Secțiunea a 3-a. Tranzacții privind cumpărarea de active	
și asumarea de pasive	226-234
Secțiunea a 4-a. Răspunderea organelor de conducere,	
a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuții	
de control din instituția de credit ajunsă în faliment	235-236
Secțiunea a 5-a. Închiderea procedurii	237
Secțiunea a 6-a. Alte dispoziții	238-241
Capitolul IV. Dispoziții privind falimentul societăților	
 de asigurare/reasigurare	242-272
Secțiunea 1. Dispoziții generale	242-272
§1. Falimentul	245-261
§2. Deschiderea procedurii falimentului. Efectele	
deschiderii procedurii	262-267
Secțiunea a 2-a. Răspunderea organelor de conducere	
ale societății de asigurare/reasigurare	268-270
Secțiunea a 3-a. Închiderea procedurii	271-272
Titlul III. Insolvența transfrontalieră	273-336
 Capitolul I. Dispoziții generale	273
 Capitolul II. Raporturile cu statele terțe	274-304
 Capitolul III. Dispoziții privind coordonarea procedurii	
 insolvenței grupurilor de societăți	305-311
 Capitolul IV. Reglementarea raporturilor de drept internațional	
 privat în domeniul falimentului instituțiilor de credit	312-322
 Capitolul V. Reglementarea raporturilor de drept internațional	
 privat în domeniul falimentului societăților	
 de asigurare/reasigurare	323-336
Secțiunea 1. Domeniul de aplicare. Competențe și legea aplicabilă	323-328
Secțiunea a 2-a. Informarea și drepturile creditorilor de asigurări	329-330
Secțiunea a 3-a. Reguli privind procedura falimentului, aplicabilă	
sucursalelor societăților de asigurare/reasigurare din alte state	
membre ale Uniunii Europene, care au sediul în România	331-335
Secțiunea a 4-a. Sucursalele societăților de asigurare/reasigurare	
din statele terțe	336
Titlul IV. Sancțiuni	337
Titlul V. Dispoziții tranzitorii și finale	338-344

Capitolul I. Domeniul de reglementare

Art. 1. [Obiectul legii]¹⁾ Prezenta lege stabilește regulile în domeniul prevenirii insolvenței și al insolvenței.

Art. 2. [Scopul legii] Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șanse de redresare a activității acestuia.

Art. 3. [Domeniu de aplicare] (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art. 3 alin. (2) din Codul civil cu excepția celor care exercită profesii liberale, precum și a celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul insolvenței lor.

(2) Procedura prevăzută de prezenta lege se aplică și regiilor autonome.

(3) Procedura prevăzută de prezenta lege nu este aplicabilă unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar și entităților prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul II. Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Definiții

Secțiunea 1. Principii

Art. 4. [Principii] Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii:

1. maximizarea gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor;
2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară;
3. asigurarea unei proceduri eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri;

¹⁾ Denumirile marginale ale articolelor Legii nr. 85/2014 au fost introduse de către redacția Editurii, în scopul facilitării utilizării textului legii. În varianta oficială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, articolele Legii nr. 85/20014 nu au denumiri marginale.

4. asigurarea unui tratament egal al creditorilor de aceeași rang;

5. asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate în procedură;

6. recunoașterea drepturilor existente ale creditorilor și respectarea ordinii de prioritate a creanțelor, având la bază un set de reguli clar determinate și uniform aplicabile;

7. limitarea riscului de credit și a riscului sistemic asociat tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate prin recunoașterea compensării cu exigibilitate imediată în cazul insolvenței sau al unei proceduri de prevenire a insolvenței unui cocontractant, având ca efect reducerea riscului de credit la o sumă netă datorată între părți sau chiar la zero atunci când, pentru acoperirea expunerii nete, au fost transferate garanții financiare;

8. asigurarea accesului la surse de finanțare în procedurile de prevenire a insolvenței, în perioada de observație și de reorganizare, cu crearea unui regim adecvat pentru protejarea acestor creanțe;

9. fundamentarea votului pentru aprobarea planului de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament egal între creditorii de același rang, a recunoașterii priorităților comparative și a acceptării unei decizii a majorității, urmând să se ofere celorlalți creditori plăți egale sau mai mari decât ar primi în faliment;

10. favorizarea, în procedurile de prevenire a insolvenței, a negocierii/renegocierii amiabile a creanțelor și a încheierii unui concordat preventiv;

11. valorificarea în timp util și într-o manieră cât mai eficientă a activelor;

12. în cazul grupului de societăți, coordonarea procedurilor de insolvență, în scopul abordării integrate a acestora;

13. administrarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență de către practicieni în insolvență și desfășurarea acestora sub controlul instanței de judecată.

Secțiunea a 2-a. Definiții

Art. 5. [Termeni și expresii] (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații:

1. *acord de compensare bilaterală (netting)* reprezintă:

a) orice acord master de netting – orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți, prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate;

b) orice acord master – master de netting – orice acord master de netting între două părți, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting;

c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;

2. *activități curente* reprezintă acele activități de producție, comerț sau prestări de servicii și operațiuni financiare, propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație și în perioada de reorganizare, în cursul normal al activității sale, cum ar fi:

a) continuarea activităților contractate și încheierea de noi contracte, conform obiectului de activitate;

b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora;

c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente;

3.¹⁾ *abrogat*;

4. *administrator special* este persoana fizică sau juridică desemnată de adunarea generală a acționarilor/asociaților/membrilor debitorului, împuternicită să le reprezinte interesele în procedură și, atunci când debitorului i se permite să își administreze activitatea, să efectueze, în numele și pe contul acestuia, actele de administrare necesare;

5. *averea debitorului* reprezintă totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale, inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței, care pot face obiectul executării silite potrivit Codului de procedură civilă;

6. *Buletinul procedurilor de insolvență*, denumit în continuare *BPI*, este publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar după deschiderea procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, precum și a altor acte care, potrivit legii, trebuie publicate;

7. *centrul principalelor interese ale debitorului*, în situația procedurii de insolvență cu element de extraneitate, este, până la proba contrarie, după caz:

a) sediul social al persoanei juridice;

b) sediul profesional al persoanei fizice care exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

c) domiciliul persoanei fizice care nu exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

8. *cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței* este cererea formulată de debitor sau creditor, având drept scop deschiderea procedurii insolvenței în mod concomitent împotriva a 2 sau a mai multor membri ai grupului de societăți, în cadrul unor dosare separate, repartizate spre soluționare aceluiași judecător-sindic;

¹⁾ Pct. 3 de la alin. (1) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 1 din Legea nr. 312/2015.

9. *controlul* este capacitatea de a determina sau influența în mod dominant, direct ori indirect, politica financiară și operațională a unei societăți sau deciziile la nivelul organelor societare. O persoană va fi considerată ca deținând controlul atunci când:

a) deține în mod direct sau indirect o participație calificată de cel puțin 40% din drepturile de vot ale respectivei societăți și niciun alt asociat sau acționar nu deține în mod direct ori indirect un procentaj superior al drepturilor de vot;

b) deține în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în adunarea generală a societății respective;

c) în calitate de asociat sau acționar al respectivei societăți dispune de puterea de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere;

10. *consumator captiv* este consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

11. *contractul financiar calificat* este:

a) orice contract având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate;

b) orice acord repo și acord reverse repo;

c) orice contract buy-sellback și sell-buyback; precum și

d) orice contract având ca obiect operațiuni de împrumut de valori mobiliare, realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau piețele la buna înțelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

12. *contract de compensare bilaterală* reprezintă oricare dintre următoarele:

A. orice contract sau clauză cuprinsă într-un contract încheiat între instituția de credit debitoare și orice altă entitate, inclusiv persoane fizice, având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate ori pe piețele la buna înțelegere, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente ori viitoare, decurgând din sau având legătură cu unul ori mai multe astfel de contracte, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea; sau

B. orice contract sau clauză, de natura celor prevăzute la lit. A, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente ori viitoare, decurgând din unul sau mai multe contracte de compensare bilaterală, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea, în temeiul cărora compensarea bilaterală contractuală se poate realiza prin una sau mai multe dintre următoarele modalități:

a) stingerea și/sau devansarea scadenței oricărei obligații de plată ori obligații de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute mai sus;

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricărei obligații care a fost stinsă sau a cărei scadență a fost devansată potrivit prevederilor lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori calculate potrivit prevederilor lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete, a oricăror valori calculate potrivit prevederilor lit. b), așa cum au fost convertite potrivit prevederilor lit. c);

e) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare;

13. *coordonarea procedurală* reprezintă setul de măsuri menite să coreleze procedurile de insolvență deschise împotriva membrilor unui grup de societăți, cu scopul de a asigura celeritatea și armonizarea procedurilor, precum și minimizarea costurilor;

14. *creanțe bugetare* reprezintă creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora. Își păstrează această natură și creanțele bugetare care nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, ipotecilor sau a gajurilor deținute, pentru partea de creanță neacoperită;

15. *creanțe care beneficiază de o cauză de preferință* sunt acele creanțe care sunt însoțite de un privilegiu și/sau de un drept de ipotecă și/sau de drepturi asimilate ipotecii, potrivit art. 2.347 din Codul civil, și/sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garant față de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferință. În cazul în care debitorul este terț garant, creditorul care beneficiază de o cauză de preferință va exercita drepturile corelative numai în ceea ce privește bunul sau dreptul respectiv. Aceste cauze de preferință au înțelesul dat lor de Codul civil, dacă prin lege specială nu se prevede altfel;

16. *categoria de creanțe defavorizate* este considerată a fi categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una dintre modificările următoare pentru creanțele categoriei respective:

a) o reducere a cuantumului creanței și/sau a accesoriilor acesteia la care creditorul este îndreptățit potrivit prezentei legi;

b) o reducere a garanțiilor ori reeșalonarea plăților în defavoarea creditorului, fără acordul expres al acestuia;

17. *concordat preventiv* este un contract încheiat între debitorul în dificultate financiară, pe de o parte, și creditorii care dețin cel puțin 75% din valoarea creanțelor acceptate și necontestate, pe de altă parte, omologat de judecătorul-sindic, contract prin care debitorul propune un plan de redresare și de realizare a creanțelor acestor creditori, iar creditorii acceptă să sprijine eforturile debitorului de depășire a dificultății în care se află;

18. *creanțe salariale* sunt creanțele ce izvorăsc din raporturi de muncă și raporturi asimilate între debitor și angajații acestuia. Aceste creanțe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

19. *creditor îndreptățit să participe la procedură* este acel titular al unui drept de creanță asupra averii debitorului, care a înregistrat o cerere de înscriere a creanței, în urma admiterii căreia acesta dobândește drepturile și obligațiile reglementate de prezenta lege pentru fiecare stadiu al procedurii. Calitatea de creditor încetează ca urmare a neînscrierii sau a înlăturării din tabelele creditorilor întocmite succesiv în procedură, precum și prin închiderea procedurii; au calitatea de creditor, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

20. *creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței* este creditorul a cărui creanță asupra patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 60 de zile. Prin creanță certă, în sensul prezentei legi, se înțelege acea creanță a cărei existență rezultă din însuși actul de creanță sau și din alte acte, chiar neautentice, emane de la debitor sau recunoscute de dânsul. Creditorii vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenței doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăși suma prevăzută la pct. 72;

21. *creditor cu creanțe curente* sau *creditor curent* este acel creditor ce deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență și care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă;

22. *creditori chirografari* sunt creditorii debitorului înscrși în tabelele de creanțe care nu beneficiază de o cauză de preferință. Sunt creditori chirografari și creditorii care beneficiază de cauze de preferință, ale căror creanțe nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, a ipotecilor sau a gajurilor deținute, pentru partea de creanță neacoperită. Simpla înscriere în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare a unei creanțe nu determină transformarea acesteia în creanță care beneficiază de o cauză de preferință;

23. *creditori indispensabili* sunt creditorii chirografari care furnizează servicii, materii prime, materiale sau utilități fără de care activitatea debitorului nu se poate desfășura și care nu pot fi înlocuiți de niciun alt furnizor care oferă servicii, materii prime, materiale sau utilități de același fel, în aceleași condiții financiare;

24. *creditor străin* este creditorul al cărui domiciliu sau, după caz, sediu este stabilit într-un stat străin;

25. *data deschiderii procedurii* reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii judecătorului-sindic, prevăzută la art. 71;